

Του Κώστα

Ζουρδού

Είναι από όλους μας πια παραδεχτό, πως βιώνουμε μια από τις μεγαλύτερες οικονομικές κρίσεις της ιστορίας μας.

Καθημερινά βομβαρδιζόμαστε από αριθμούς για χρωστούμενα, για μειώσεις, για εκατομμύρια ευρώ που χάθηκαν, που ζητούνται, που μας πνίγουν.

Υπάρχουν όμως κάποιοι αριθμοί και κάποια μεγέθη που στη σκέψη τους και κυρίως στην ανάλυσή τους δημιουργούν αισθήματα θλίψεις και πόνου. 3.500 χιλιάδες άνθρωποι τα τρία χρόνια της κρίσης επιχείρησαν να αυτοκτονήσουν (κάποιοι το πραγματοποίησαν) σύμφωνα με την ανακοίνωση της Ελληνικής Αστυνομίας.

300.000 χιλιάδες αμβλώσεις, 21.000 χιλιάδες άστεγοι στην Περιφέρεια Αττικής , 2.000 παιδιά υποσιτισμένα στην Αθήνα και χιλιάδες έλληνες να «ποτίζουν» την κατάθλιψή τους με ψυχοφάρμακα.

Ο κατάλογος είναι δυστυχώς ατελείωτος (χιλιάδες σιτίζονται από τα συσσίτια της Εκκλησίας και εκατοντάδες ψάχνουν στα σκουπίδια για φαγητό) και περιορίζομαι μόνο στα παραπάνω δυσβάσταχτα.

Από την εκκλησιαστική θεώρηση που βλέπουμε τα πράγματα, μια σύντομη ερμηνεία, αποβαίνει τραγική.

Για τους 3.500 χιλιάδες συνανθρώπους μας, που επιχείρησαν να αυτοκτονήσουν, αυτό σημαίνει ότι ή δεν άκουσαν ή δεν τους έπεισε το μήνυμα της Εκκλησίας για την νίκη του θανάτου και του κόσμου και την Ανάσταση του ανθρώπου.

Για τις χιλιάδες αμβλώσεις, αυτή τη σύγχρονη ελληνική γενοκτονία , που δυστυχώς και η πολιτεία αδιαφορεί (με την σιωπή της Εκκλησίας;) φαίνεται πως και εδώ το μήνυμα της Εκκλησίας δεν κοινωνήθηκε. [\(περισσότερα...\)](#)